

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie z powództwa R. P. i I. K.-P. przeciwko Syndykowi Upadłości Bank spółka akcyjna w upadłości w W.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 16 stycznia 2025 r.,
na skutek skargi R. P. i I. K.-P. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy
bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w
Warszawie o sygn. akt I C 1329/19 i Sądem Apelacyjnym
w Warszawie w sprawie o sygn. VI ACa 3823/23,
z udziałem Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie,

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według
właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.**

ł.n

UZASADNIENIE

Skarżący R. P. i I. K.-P., zastępowani przez profesjonalnego pełnomocnika –
adw. O. M. pismem z 26 sierpnia 2024 r. złożyli do Sądu Apelacyjnego w
Warszawie skargę o stwierdzenie naruszenia prawa do rozpoznania sprawy do
rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, wnosząc o: (1) stwierdzenie, że w
postępowaniu zawisłym przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
akt: VI ACa 3823/23 z powództwa R. P. i I. P. – K. przeciwko Syndykowi Masy
Upadłości Bank S.A. w upadłości z siedzibą w W. nastąpiła
przewlekłość postępowania; (2) wydanie Sądowi rozpoznającemu wskazaną

sprawę zalecenia podjęcia czynności w sprawie, w szczególności poprzez zarządzenie doręczenia pozwanemu odpisu apelacji; (3) przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz skarżących kwoty 40.000 zł (*czterdzieści tysięcy złotych*), tj. po 20.000 zł na każdego ze skarżących; (4) zasądzenie od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Warszawie kosztów postępowania skargowego.

W uzasadnieniu skargi Skarżący podnieśli zarzuty i okoliczności odnoszące się tak do postępowania przed Sądem Okręgowym w Warszawie o sygn. akt I C 1329/19 jak i Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. VI ACa 3823/23.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie w odpowiedzi na skargę z 4 grudnia 2024 r. zgłosił swój udział w sprawie i wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy, ponieważ właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Warszawie.

Sąd Najwyższy po dokładnej analizie treści skargi doszedł do przekonania, że zarówno zarzuty, jak i okoliczności je uzasadniające, na które powołują się Skarżący dotyczą tak postępowania przed Sądem Okręgowym w Warszawie o sygn. akt I C 1329/19 jak i Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. VI ACa 3823/23, albowiem bezpośrednio dla przebiegu postępowania istotna jest okoliczność, że to Sąd Okręgowy postanowieniem z 6 listopada 2023 r. zawiesił postępowanie w sprawie, a Sąd Apelacyjny postanowieniem z 7 października 2024 r., podjął je.

W artykule 4 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.: Dz.U. z 2023 r. poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) uregulowano kwestię właściwości rzeczowej Sądu Najwyższego i sądów powszechnych dotyczącej skargi.

Sąd Najwyższy stwierdza, że ustawa o skardze na przewlekłość została skonstruowana w oparciu o jednoznaczną atrybucję właściwości dokonanej

według hierarchicznej struktury sądownictwa, a nie rodzajów postępowań. Stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki „[j]eżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym”. Jeżeli zaś skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym - właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny (art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość). Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania, jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., stosowanym odpowiednio na mocy art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., który stosuje się do niniejszego postępowania na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

Ł.n

[a.ł]